

“நாகமலர்”

15.03.2019

புங்குருதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் கணேசபுரம்,
ஜெயந்திநகரை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

தேவதாசன் நாகமிடா

அவர்களின் சிவபதப்பீறு

குறித்த 31^{ஆம்} நாள்

“நாக மலர்”

15.03.2019

தாயாரின் பாதக்கமலங்களில் பாமலர் சமர்ப்பணம்

பாசமது தோய்த்து பாரினிலே பண்பினிலே
நேசமது சேர்த்து நெஞ்சணைத்து நேர்மையுடன்
வாசமிகு வாழ்வுக்குள் வசந்தமென வாழவைத்து - எமைத்
தேசமதில் வாழ்வதற்காய் தேகம் கரைத்தவரே

பேசும் உயிர்த் தெய்வங்களாய் போற்றித் துதித்திடவே
வீசும் உயிர்க்காற்றில் உயிர் மூச்சு கலந்தவரே
பாசப் பெருங்கூட்டில் பக்குவமாய் வளர்த்தவரே
மாசற்று வாழும் மாண்பெமக்குத் தந்தவரே

கருகியொளி கொடுக்கும் தீக்குச்சியானவரே
உருகி எம்வாழ்வோங்க மெழுகுதிரியானவரே
பெருகும் பெரும் பாசப் பேறாய் அமைந்தவரே
இரு கரங்களோடு சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்

ஏற்றங்கள் பெற்றுயர ஏணியாயிருந்தீரே
மாற்றங்கள் பெற்றிடவே மனம் நிறைந்து வாழ வைத்தீர்
சீற்றங்களில்லாத சிந்தனைகள் தந்தவரே
ஊற்றாகியெங்கள் உயிர் கலந்த உத்தமரே

தூற்றாவில்வுலகம் வாழவைத்த பெருந்தகையீர்
போற்றித்துதித்தோம் வாழ்த்துகிறோம்
நூற்றாக்கியெம்மை நானிலத்தில் வளர வைத்தீர்
நேற்றுப் போலெல்லாம் நெருப்பாகிப் போனதுவே

காற்றில் கலந்தெமக்கு காதில் வந்து அன்புரைத்தீர்
ஆற்றாக் கொடுத்துயரில் அல்லல்படுகின்றோம்
நீறாகி நெஞ்சம் கனலாகித் துடிக்கின்றோம்
நூறாகி வருடங்கடந்தாலும் நாம் மறவோம்.

பேறாகி வந்த எம் பெற்ற தாயாரே
பேரின்பப் பெருவாழ்வில் பெருமான் திருவடியில்
வேறாகிப் போகாது ஒன்றாகிப் பேரருளில்
வெவ்வினைகள் நீங்கி அவ்விறையுள் வாழ்ந்திடுவீர்
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

- சூழ்ப்பந்தினர் -

உ.
சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படு”

மண் மகிழ

07

10

1934

அன்புத்தெய்வம்

அமரர்
தேவதாசன் நாகம்மா

அவர்களின்
தீதீ நிரணய வெண்பா

கண் நெகிழ

13

02

2019

ஆண்டு விளம்பியிலே ஆனநல்ல மாசியில்
வளர்பிறை அட்டமியில் - நீண்டபுகழ்
நாகம்மா பக்தியொரு பரமன்தாழ்
நண்ணியடைந்திட்ட நாள்!

Digitized by Noolaham Foundation.
• noolaham.org | aavanaham.org

அமரர்
சுப்ரமணியம் தேவதாசன்

அமரர்
தேவதாசன் நாகம்மா

அமரர்
தேவதாசன் இளங்கோ

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடைய செவி யன்விடை யேறியோர்

தூவெண் மதிசூடிக்

காடுடையசுட லைப்பொடி பூசியென்

னுள்ளங் கவர்கள்வன்

ஏடுடையமல ரான்முனை நாட்பணிந்

தேத்த வருள்செய்த

பீடுடையபிர மாபுரமேவிய

பெம்மா னிவனன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ

அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ

ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ

ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ

துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ

துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ

இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத்த துநீ

இறைவன்நீ ஏறுந்ந்த செல்வன் நீயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான்
மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவா
ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா
றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு
வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி
யாதன கண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை
நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்ன நீபரி நல்வினைப் பயனிடெ
முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி
வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும்
வழிபடு மதனாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து
உன்விரை யார்கழற்குஎன்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பி யுள்எம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாய்
என்னைக் கண்டுகொள்ளே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்கு நெக்
காட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும்நான் போற்றி இப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீடவேண்டும் நான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்ப தானால் அடியேன்உன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும்
அருளைப் புரியாய் பொன்னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசைப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்த தோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏகநாயகனை இமையவர்க்கு அரசை
என்னுயிர்க் (கு) அமுதினை எதிரில்
போகநாயகனைப் புயல்வணற்கு அருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
மேகநாயகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநாயகனை அன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடர்கெடுத்தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்

இருப்பிழம் பறளறிந் தெழுந்த

சுடர்மணி விளக்கி னுள்ஒளி விளங்குந்

தூயநற் சோதியுட் சோதீ

அடல்விடைப் பாகா அம்பலக் கூத்தா

அயனொடு மால்அறி யாமைப்

படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்

தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற

நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே

வேறணி புவன போகமே யோக

வெள்ளமே மேருவில் வீரா

ஆறணி சடைஎம் அற்புதக் கூத்தா

அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே

ஏறணி கொடிஎம் ஈசனே உன்னைத்

தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பல்லாண்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபுத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல் லாம்விளங்க
அன்ன நடைமட வாள்உமை கோன்அடி
யோமுகக் கருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே
திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொல்லாண்ட சுரு திருப்பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிறை யும்சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கன கத்திர மேரு
விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண்டென்னும் பதங்கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குழல் ஒலி யாழ்ஒலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்கும் குழாம்பெருகி
விழுவொலி விண்ணள வுஞ்சென்று விம்மி
மிகுதிரு வாஷநூரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரொடுங் கூடிஎம் மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சேலும் கயலும் திளைக்கும் கண்ணார்இளங்
கொங்கையில் சொங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மாற்பிலங் குமென்று
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியா நெறி தந்நு
வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் நானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லசொற்பொருள் நாளு நடாத்தவும்
எல்லை காணரும் பேரின்ப மெய்தவும்
வெல்லும் யானை முகத்தினை மேவிவாழ்
வல்ல பைக்குரி யானை வழத்துவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூ மலர் மிசைவரு புனித னாதியோர்
தாமுணர் வரியதோர் தலைமை யெய்தியே
மாமறை யதற்கொரு வடிவ மாகியோன்
காமரு செய்யபூங் கழல்கள் போற்றுவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீராருஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவா ழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியும் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
ஏராரு மணிமன்று ளெடுத்ததிரு வடி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரந்தெழுந்த சமண முதலாம் பசமய விருணீங்கச்
சிரந்தமுவு சைவசெறித் திருநீற்றினொளி விளங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோன் அமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரபூஞ் கழல் போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகழ்

திருச்சிற்றம்பலம்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரேசு
அறநாலைப் புகல்வோனே அவிநாசிப் பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அற்றைக் கிரைதேடி அத்தத் திலுமாசை
பற்றித் தவியாத பற்றைப் பெறுவேனோ
வெற்றிக் கதிர்வேலோ வெற்பைத் துளைசீலா
கற்றுற் றுணர்போதா கச்சிப்பெருமானே.

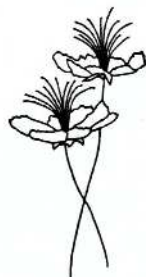
திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனா மானைனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திரிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப் பெருமானே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமோ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகனடிபேணிக்
கற்றிடுமடியவர் புத்தியிலுறைபவ
கற்பகமெனவினை - கடிதேகி
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடுமரன்மகன்
மற்பொருள் திரள்புய - மதயானை
மத்தள வயறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழமலர்கொடு - பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய - முதல்வோனே
முப்புரமெரிசெய்து அச்சிவன் னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த - அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிரமணிபடும்
அப்புனமதனிலை - இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில்

07

10

1934

விண்ணில்

13

02

2019

எங்கள் அன்புத் தெய்வம்
அமரர் தேவதாசன் நாகம்மாவின்
வாழ்க்கை பற்றியவை

ஈழ வள நாட்டின் தலைநகராக விளங்கும் யாழ்ப்பாடி என்று அழைக்கப்படும் யாழ்ப்பாணத்தின் வட பகுதியில் சப்ததீவுகளில் ஒன்றாகிய பொன்கொடு தீவு என்று அழைக்கப்படுவது புங்குடீவு ஆகும். விநாயகரும், கற்புக்கரசி கண்ணகி என அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ இராஜ இராஜேஸ்வரித்தாய் ஆதி வைரவர் ஆகிய தெய்வங்கள் அமைந்த திருப்பதிகள் நிரம்பப்பெற்ற இவ் ஊரிலே சைவ வேளாளர் குலத்தில் தோன்றிய சரவணமுத்து சிவகாமிப்பிள்ளை ஆகியோர் செய்த தவத்தின் பயனாக கடைக்குட்டியாக 1934.10.07 அன்று இப் பூவுலகில் வந்துதித்தவர் தான் அமரர் தேவதாசன் நாகம்மா அவர்கள்.

இவர் தனது அக்காவான அமரர் கனகம்மா, அண்ணாவான அமரர் பஞ்சலிங்கம் ஆகியோருடன் பிறந்து இணைபிரியாத அன்புச் சகோதரர்களாக வாழ்ந்து வந்தார். அமரர் அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் புங்குடுதீவு அமெரிக்க மிஷன் தமிழ்க்கல்வன் பாடசாலையில் கற்றார். இவர் சிறு வயதில் தனது தாயாரை இழந்தமையால் தமக்கையான கனகம்மாவுடன் வாழ்ந்து வந்தார். கனகம்மாவும் தனது தங்கையை அன்புடனும், பாசத்துடனும் வளர்த்து வந்த வேளை இவர் திருமணப்பருவத்தை அடைந்த போது யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சைவ உயர்குலத்தோன்றல் சுப்பிரமணியம் பொன்னம்மா தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வன் தேவதாசன் அவர்களை திருமணம் செய்து கொண்டார். வைத்தியசாலையில் மருந்துக் கலவையாளராகக் கடமையாற்றிய தேவதாசன் (குட்டியர்) அவர்களை கைத்தலம் பற்றிய அமரர் அவர்கள் தனது பிறப்பிடத்தை விட்டு விவசாயத்தோடு ஒன்றிணைந்த விளை பூமியாம் கிளிநொச்சி மண்ணில் வந்து குடியேறினார். இவர்களின் நல்லறம் என்னும் இல்லறத்தின் பயனாக இளங்கோ, வாசகி, இளங்கீரன், பொன் குமரன், கலிங்கராணி, தமிழ்ச்செல்வன், சுரமஞ்சரி, தமிழ்ச்செல்வி ஆகியோரைத் தனது பிள்ளைச் செல்வங்களாகப் பெற்று தகுந்த கல்வியறிவூட்டி வளர்த்து வந்தார்.

இவற்றுக்கிடையில் தனது மாமியாரான பொன்னம்மா இயற்கையெய்திய காரணத்தினால் சிறு பிள்ளைகளாக இருந்த தனது மைத்துனர்களான தேவபாலன், குமாரசாமி ஆகியோரையும் மைத்துனிமாரான பவளம், கமலம், சந்திரா, மனோன், சீதா, சின்னமணி ஆகியோரை பொறுப்பேற்று அவர்களை உரிய முறையில் வளர்த்து வாழ்க்கைத் துணைகளைத் தேடிக்கொடுத்த பெருமை இவரையே சாரும். அதனால் தான் அனைத்து அன்புள்ளங்களாலும் இவர் “ அண்ணி ” என அழைக்கப்பட்டார்.

தொடர்ந்து தம் மக்கள் திருமண வயதை அடையவே பூமணி, யோகராசா, கோகிலராணி, தனேஸ்வரி, யேசுராசா, தயாநிதி, பாலேந்திரராசா, சண்முகநாதன் ஆகியோரை மருமக்களாக்கி தான் பெற்ற பிள்ளைகள் போல் அவர்களை வழிநடத்தி வாழ்ந்து வந்தார்.

பேரப்பிள்ளைகள் மட்டுமன்றி பூட்டப்பிள்ளைகளையும் கண்டு இன்புற வாழ்ந்த இவ் அம்மணி நிமிர்ந்த நடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் கொண்டவர் மட்டுமன்றி “ நாவசைந்தால் நாடசையும் ” என்றவாறு தன் நாவன்மையால் அனைத்து நிகழ்வுகளையும் நிறைவேற்றுபவராகவும், தனது குரலோசையால் இனிமையாக இறைவனுக்கு தோத்திரம் பாடி இசையால் அனைத்து உள்ளங்களையும் வசமாக்கிய பெருந்தகையாக இக் கிளிநொச்சிப் பகுதியிலே வெண்ணிற ஆடை அணிந்து தனக்கென ஒரு அடையாளத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்ட இம் மாதரசி அமரர் தேவதாசன் நாகம்மா அவர்கள் 13.02.2019 ஆம் திகதி அன்று இறைபதம் அடைந்தார்.

**ஆய்வும் சொந்தங்கள் அனைத்திட் உருந்தாலும்
அம்மா உம்மைப்போன்று அன்பு செய்ய
யாரும் இல்லை இவ் உலகல்...**

சீவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாத்தவூ ரொங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க !
இமைப்பொழுது மென்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க !
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க !
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க !
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க !
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க !
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க !
கரங்குவிவா ருண்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க !
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க !
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை

முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விழுங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
 செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம் பெருமான்
 மெய்யேயுள் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம எவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேறியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போல

சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம் பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவமென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தொங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற்குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்று பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே

ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமொங் காவலனே காண்பரிய பேரொழியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாய்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 உற்றுான வண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனையோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் செல்லித் திருவடிகீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிகீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

சகலகலா வல்லிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந் தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோசக மேழுமளித்
துண்டானுறங்க வொழித்தான் பித்தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பேசகல கலா வல்லியே

நாடும் பொருட் சுவை சொற்கவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியில் பணித்தருள் வாய் பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம் பாற்
காடும் சமக்குங் கரும்பே சகல கலா வல்லியே

அளிக்கும் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட் கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூருங்கொ லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமறை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலா வல்லியே

தூக்கும் பனுவற் றுறை தோய்த்த கல்வியுள் சொற் சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப்பணித் தருள் வாய் வட நூற் கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலா வல்லியே

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற் பாதபங் கேரு கமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராத தென் னேநெடுந் தாட் கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன் செந் நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலா வல்லியே

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங்காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலா வல்லியே

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கனல் காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே சகல கலா வல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கல்வி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமை கொள் வாய் நளினாசனஞ் சேர்
செல்விக்கரி தென் றொரு கால முஞ்சிதை யாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகல கலா வல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிரா மெய்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நிகைப்பவர யார் நிலத் தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாண நடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே சகல கலா வல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரு மென்
பண்கண்ட ளளவிற் பணியச் செய் வாய்படைப் போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும் விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ சகல கலா வல்லியே

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தசஷ்டி கவசம் கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
புதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலனருள்
கந்த சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி
(நூல் நினைமண்டிலை ஆசிரியப்பா)

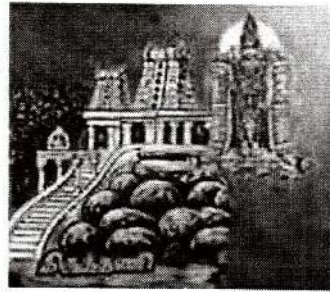
சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் சொங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கன்னார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்க என்று வாங்கு
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரர ரரர

ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொலி யையும்
 நிலைபெறறென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனிஒளி ஒவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறுஇடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மாற்பில்
 பல் பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாற்பும்
 செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடர் ஒளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி அதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொககண
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டகுடகு டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண

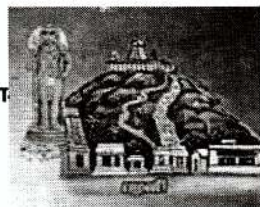
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ருருரு ருருரு ருருரு ருரு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வர மகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று
 உன் திருவடியை உறுதி என்று எண்ணும்
 என்றெலை வைத்துன் இணையடிகாக்க
 என் உயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க
 கதிர் வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேர் இள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினாரும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க

திருத்தணி

ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வாடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரணவேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நந்துணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழு தும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் கா
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடியு
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்லபூதம் வாலாஷ் டிகப்பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அபங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்

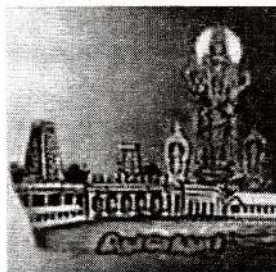
பழனி

கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங்காரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடி
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நாகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்

காசும் பணமும் காவடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிடக்
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற்கலங்கிட

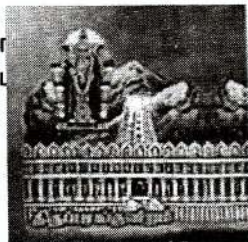
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கண்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதாங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு கூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து சுவர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணல்ஏரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலை வெருண்டு அதுஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓடத்

திருச்செந்தூர்

தேனும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 எறிய விஷங்கள் எளிதுடனிறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்பு பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்க உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்க
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவு
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு முருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 காத்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்

திருப்பரங்குன்றம்

பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடனயான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரட்டி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனைன் மீதுன் மனமகிழ்ந்து தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட ன்நாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக்கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அபங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்

மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நாவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
வழியாயக் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லாதவரை பொடிப்பொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட - சுமிகளில்
வீரலட சுமிக்கு விருந்துண வாக
கூரபத் மாவை துணித்தகை யதனால்
இருபத்தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா புதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோரரசே
மயில்நடமிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவ ஓம்
சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

முற்றிற்று
திருச்சிற்றம்பலம்

லிங்கப்பாட்டு

ப்ரஹ் மமுராரி ஸீரார்ச்சித லிங்கம்
நிர்மலபாஷித ஸோபித லிங்கம்
ஜன்மய துக்க விநாயக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

தே - முனி ப்ரவரார்ச்சித லிங்கம்
காமதஹம் கருணாகர லிங்கம்
ராவணதர்ப்ப விநாஸன லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

ஸர்வஸூகந்தி ஸீலேபித லிங்கம்
புத்தி - விபர்த்தன காரண லிங்கம்
ஸித்த ஸீராஸீரவந்தித லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

கனகமஸா மணி பூஷத - லிங்கம்
பணிபதி - வேஷ்டத - ஸோபித
லிங்கம்

தக்ஷ ஸூயக்ஞ - விநாஸன
லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ
லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜஹார ஸீஸோபித லிங்கம்
ஸஞ்சிதபாப விநாஸன லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

தேவகணார்ச்சித ஸேவித லிங்கம்
பாவையார் பக்தி பிரவேச லிங்கம்
தினகரகோடி ப்ரபாகர லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

அஷ்ட தளோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்டதரித்ர விநாஸன லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

ஸரீரகுரு ஸரீரவர பூஜித லிங்கம்
ஸரீரவன புஸ்ப ஸதார்ச்சித லிங்கம்
பராத்தபரம் பரமாத்மக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

ஸ்ரீ லிங்காஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்

தாயே முத்துமாரி

தாயே என் தாயே முத்துமாரி
எம்மை காப்பாயே காப்பாயே முத்துமாரி
ஆத்தாளே ஆத்தாளே முத்துமாரி
இந்த அண்டமெல்லாம் பூத்தாளே முத்துமாரி

(தாயே)

உத்தமியே பத்தினியே முத்துமாரி
அம்மா
சக்தியடி சக்தியடி முத்துமாரி
அந்தரியே சுந்தரியே முத்துமாரி
எம்மை

ஆதரிக்கும் கைகளம்மா முத்துமாரி
செக்கச் செவந்த கல்லு
முத்துமாரி - உந்தன்
மூக்குத்தியில் மின்னுதடி முத்துமாரி
சொக்கனுக்கு பக்கத்திலே முத்துமாரி - நீ
சொக்கி நிற்கும் காட்சி கண்டோம் முத்துமாரி

(தாயே)

வேப்பிலையில் ஆடைகட்டி
முத்துமாரி அம்மா வேண்டுதலை
தீர்க்க வந்தோம் முத்துமாரி
புமிதிச்சு தீ மிதித்து முத்துமாரி

உந்தன் புவடியைத் தேடி வந்தோம்
முத்துமாரி தேரெடுத்து
வந்தோமம்மா முத்துமாரி - எம்மை
ஏரெடுத்து பார்த்திடம்மா முத்துமாரி
பாட்டெடுத்து வந்தோமம்மா
முத்துமாரி எங்க பாவமெல்லாம்
தீர்த்திடம்மா முத்துமாரி

(தாயே)

பொன்னாரம் பூவாரம் முத்துமாரி
உனக்கு பூவாடை கட்டி வந்தோம்
முத்துமாரி தேவாரத் தாலாட்டு
முத்துமாரி உனக்கு தெம்மாங்கு
பாட்டுமா முத்துமாரி

பொன்னாத்தா பூவாத்தா முத்துமாரி
உந்தன் கண் பார்த்த மாசத்தில்
மூணுமாரி என் ஆத்தா என் ஆத்தா
முத்துமாரி வந்தால் என்ன ஆத்தா
என்ன ஆத்தா முத்துமாரி

(தாயே)

விநாயகர் துதி
கௌரிக் காப்பு

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றுருள் செய் எலிவாகனப் பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டுகூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கரும் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினை யாவும் பனி போலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்கு தந்திடுவாய்
கூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
கொடிய மகிஷாசூரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீ இருந்தாய்
பரணை நினைத்தல்லோ பதி விரதம் நீ இருந்தாய்
அரணை நினைத்தல்லோ அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையணைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
காப்பைப் புனைந்து விடு காலையம் ஓட்டிவிடு
நூலைப் புனைந்து விடு நுண்ணறிவை ஊட்டி விடு
வல்லமையைத் தந்து விடு வையகத்தில் வாழ விடு
காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
காப்பை புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
கல்வி சிறப்பதற்கும் கலைமகளே வாருமம்மா
செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத்திரவியங்கள்
நானுமக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்மைக் காருமம்மா
காளிமகா தேவியளே காசினிக்கு வித்தவளே
வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதில் மாற்றிவிட்டால்
ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்து புகழ் தேவியரே
காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
ஞானம் பெருகிவிடும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
தொடர்ந்து அணிவோருக்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்

இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோருக்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்கள் எல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சார்ந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிக விட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்பு கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டு போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ் சுடரே காளியுனைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலை போல் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்திலுள் ளோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனை காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்து வர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்

திருச்சிற்றம்பலம்

தீருப்பொருக்கணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபநல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியும் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஜயாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறநிலாமே
குனிமின் தொழுமின்னெங் கோனெங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்

ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரன் ஆளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்த பொற்சண்ணம் இடித்துநாமே. 3

காசணி மின்கள் உலகையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேசமுடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பெற் கோயில் பாடிப்
பாசவினையைப் பறித்துநின்று
பாடி பொற்சண்ணம் இடித்துநாமே 4

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பதற்கு
ஆடற்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே. 5

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நல்ல அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சண்ணம் இடித்துநாமே 6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர் தம் ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
 பாடகம் மெல்லடி யார்க்குமங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. 7

வாள்தடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோள்திரு முண்டம் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆட்பொற்சுண்ணம் இடித்தநாமே. 8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நியையஅட்டி
 மேதகு தென்னம் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி அட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையொடாட ஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடி
 சிங்கங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடற்பொன்ற சுண்ணம் இடித்துநாமே 11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
 ஜயனை ஜயர்பி ரானைநம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண்டருமைகாட்டுப்
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 12

- மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெருமான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையனளம் ஜயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 13
 சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந்துடிப்ப
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 14
- ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
 நாடற் கரிய நல்ததைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினாசை
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர் கணாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இன்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கண் எயிறு பறித்தல்பாடிச்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிச்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம்எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைக் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந் தென் தில்லை பாடிச்
சிற்பும் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
இட்டு நின் றாடும் அரவம் பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே 19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய் இருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமுமாய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமுமாய் வீடும் ஆயினாருக்
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே 20

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்தது.

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற்கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமகத் தெமக்கருண் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுதோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான் பள்ளி யெழுந்தரு யாயே.

அருணனிந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலரத்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாம்
திரள் நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்திரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நடக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர்துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

பூதங்கள் தோறுநின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் என நினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்த(து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துவணருநின் னடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங் கிம்மணவாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு)
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்

மதுவளர் பொழில் திருவுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுவெமைப் பணிகொழு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறியார்
பந்தணை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழ்ச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியேம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோமவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவ னாசைப்
படவுநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

திருவிவம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதியாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே!
 ஈதே எம்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்! 01

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
 ஏசு மிடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
 தேவன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற்றம்பலத்துள்
 ஈசனார்க் கன்பார் யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.! 02

முத்தன்ன வெண் நகையாய் முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியர் பாடாரோ நஞ்சிவனை!
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.! 03

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ!
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ!
 எண்ணிக் கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்!
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேதவிழுப்புப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிச் சசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயே வந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். 04

மாலறியா நான்முகனும் காணாமலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களே பேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக்கோதாட்டும்
 சீலரும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
 ஓல மிடினும் உணராய் உணராய் காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்! 05

மானே நீ நென்னலை நாளை வந்துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றதும் நானாமே
 போன திசைபகராய் இன்னமும் புலர்ந்தின்றோ!
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய் திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தம்கோனைப் பாடலோர் எம்பாவாய்.! 06

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற கரியான் ஒருவன் இருஞ் சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றேவாய் திறப்பாய்
தென்னா என்னாமுன்னந் தீசேர் மெமுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய்
இன்னுந்துயிலுதியோ!
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.! 07

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
எழில் இயம்ப இயம்பும் வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய் திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழை பங்காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.! 08

முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார்தாள்பணிவோம்
ஆங்கவர்க்கேபோங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசேதொழும் பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே உமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலோமேலோர் எம்பாவாய்.! 09

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந்துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்
 பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்! 10

மெய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து கிடைத்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல் போற்
 செய்யாவெண் ணீறாட செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்!
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய் 11

ஆர்த்த பிறவித்துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்பாவார் கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல் மேல்வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனை நீராடேலோர் எம்பாவாய்! 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப்பைம் போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலர்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போற்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்குப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.! 13

காதார் குழையாடாப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளாம்பாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத்தார் பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.! 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்யோரைத்தான்பணியாள்
 பேரரையாற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள்
 வாருருவம் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம் புனல் பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்.!15

முன்னைக்கடலை சுருக்கியெழுந்துடையான்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவுடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பின் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவன் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னைப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்கணவன் பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள் பால்
 எங்கும் இலாதோர் இன்பம் நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக்கோதாட்டி
 இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கன் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மனித்தொவீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார் கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப்பிறங் கொளிகேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்! 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
அங்குஅப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோர் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுந் காணற்க
இங்கிப் பரிசேயெமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கேலோர் எம்பாவாய் 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாந் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குத் தோற்றாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனும் காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன் மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 20

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிய உடற்கூற்று வண்ணம்

ஒருமட மாது மொருவனு மாகி
இன்ப சுகந்தரு மன்பு பொருந்தி
புணர்வு கலங்கி வொழுகிய விந்து
வூறு சரோணித மீது கலந்துட

பணியுலர் பாதி சிறுதுளி மாது
பண்டியில் வந்து புகுந்து திரண்டு
பதும மருண்டு கடமி மிதென்று
பார்வை மெய்வாய்ச் செவி கால்கை ளென்ற

உருவமு மாகி யுயிர்வளர் மாத
மொன்பது மொன்று நிறைந்து மடந்தை
யுதர மகன்று புவிடில் விழுந்து
யோகமும் வாரமு நாள மறிந்து

மகளிர்கள் சேனை தரவணை யாடை
மண்டப வந்தியு தைத்து கவிழ்ந்து
மடமடியில் கொங்கை யமுத மருந்தி
யோரறி வீரறி வாகி வளர்ந்து

ஒளிநகை யுறநகை விதழ்மட வாரு
முவந்து முகந்திட வந்து தவழ்ந்து
மடியி லிருந்து மழலை மொழிந்து
வாவிரு போவென நாமம் விளம்ப

உடைமணி யாடை யரைவட மாட
உண்பவர் தின்பவர் துங்களொ டுண்டு
தெருவில் இருந்து புழுதியளைந்து
தேடிய பாலரொ டோடி நடந்து
அஞ்ச வயதாகி விளையாடியே

உயர்தரு ஞான குருவுப தேச
முத்தமிழின் கலையுங் கரைகண்டு
வளர்பிறை யென்று பலரும் விளம்ப
வாழ்ப்பதி னாறு பிராயமும் வந்து

மயிர்முடி கோதி யறுபத நீல
வண்டிமீர் தண்டொடை கொண்டை புனைந்து
மணிபொ நிலங்கும் பணிக ளணிந்து
மாமயில் போலவர் போவது கண்டு

மதன சொடநுப னிவனன மோக
மாங்கையர் கண்டு மருண்டு திரண்டு
வரிவிழி கொண்டு கழிய வெறிந்து
மாமயில் போலவர் போவது கண்டு

மனது பெறாம லவர்பிற கோடி
மாங்கல சொங்கல சந்திகழ் கொங்கை
மருவ மயங்கி யிதழமு துண்டு
தேடிய மாமுதல் சேர வழங்கிட

ஒரு முதலாகி முதல்பொருளாய்
இருந்த தனங்களும் வம்பி லிழந்த
மதன சுகந்த விதன மிதென்று
வாலிப கோலமும் வேறு பிரிந்து

வளமையும் மாறி இளமையும் மாறி
வன்பல் விழுந்திரு கண்க ளிருண்டு
வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து
வாத விரோத குரோத மடைந்து
செங்கையி னில் ஓர் தடியு மாகியே.

வருவது போவ தொருமுது கூனும்
மந்தியெனும்படி குந்தி நடந்து
மதியு மழிந்து செவிதிமிர் வந்து
வாயறி யாமல் விடாமல் மொழிந்து

துயில்வரு நேர மிருமல் பொறாது
தொண்டையு நெஞ்சு முலர்ந்து வறண்டு
துகிலு மிழந்து கணையு மழிந்து
தோகையர் பாலர்கள் கோரணி கொண்டு

கவியுக் மீதி லிவர்மரி யாதை
கண்டிடு மென்பவர் சஞ்சன மிஞ்ச
கலகல வென்று மலசலம் வந்து
கால்வழி மேல்வழி சார நடந்து

தெளிவு மிராம லுரைதடு மாறி
சிந்தையு நெஞ்ச முலைந்து மருண்டு
திடமு முலைந்து மிகவு மலைந்து
தேறி நலாதர வேதென நொந்து

மறையவன் வேதெனமுதிய வாறு
வந்தது கண்டமு மென்று தெளிந்து
இனியென கண்ட மினியென தொந்த
மேதினி வாழ்வு நிலாதினி நின்ற

கடன்முறை பேசு மெனவரை நாவு
றங்கி விழுந்துகை கொண்டு மொழிந்து
கடைவிழி கஞ்சி யொழுகிட வந்து
பூதமு நாலு கவாசமு நின்று
நெஞ்சு தடுமாறி வருநேரமே

வளர்பிறை போல வெயிறு முரோம
முஞ்சடையும் சிறுகஞ்சியும் விஞ்ச
மனது மிருண்ட வடிவு மிலங்க
மாமலை போல் யம தூதர்கள் வந்து

வலைகொடு வீசி யுயர்கொடு போக
மைந்தரும் வந்து குனிந்தழ நொந்து
மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
மாழ்க்கின ரேயிவர் கால மறந்து

பழையவர் காணு மெனுமய லார்கள்
பஞ்ச பறந்திட நின்றவர் பந்த ரிடுமென
ரிடுமென வந்து பறையிட முந்த
வேபிணம் வேக விசாரியு மென்று

பலரைய மேவி முதியவர் தாமி
ருந்த சவங்கமு வஞ்சில ரென்று
பணிதுகி றொங்கல் களப மணிந்து
பாவகமே செய்து நாறு முடம்பை

வரிசை கெடாம லெடுமென வோடி
வந்திள மைந்தர் குனிந்து சுமந்து
கடுகி நடந்து சுடலை யடைந்து
மானிட வாழ்வென வாழ்வென நொந்து

விறகிட மூடி யழல்கொடு போட
வெந்து விழுந்து முறிந்து நிணங்க
ளுரகி யெலும்பு கருகி யடங்கி
யோர்பிடி நீறு மிலாத வுடம்பை
நம்புமடி யேனை யினியாளுமே.

கட்டி யணைத்திடும் பெண் டீரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டி முழக்கி யழுவார் மயானங் குறுக்கியப்பா
லெட்டியடி வைப்பாரோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லை : பிறந்து மண்மே
லிறக்கும் பொழுது கொடுப்போவ தில்லை யிடை நடுவிற்
குறிக்குமிச் செல்வம் சிவன்றந்த தென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் குலாமருக்கென் சொல்லுவேன் கச்சி யேகம்பனே.

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
வப் பனைத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளைத் யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னம் யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
மூட னாயடி யேனு மறிந்திலே
னின்ன மெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
வென் செய்வேன் கச்சி யேகம்ப நாதனே.

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள் னோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணாவ தூங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லால்பொன்னின் அம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றேயறிவா ரில்லையே.

பிள்ளையார் பெருங்கதை

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்றான் ஈன்றருளும் மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத் தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீஎன்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் சூட்டிவர்தம் கை.

ஒற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தில் எப்பொழுதாங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்து உனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
தூங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணி-யே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

சப்பாணி

எள்ளு பொரிதேன் அவல்அப்பமிக்கும் பயறும் இளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும் வாழைப்பழமும் பனாப்பழமும்
வெள்ளைப்பாலும் மோதகமும் விரும்பிப்படைத்தேன் சந்நிதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியேகொட்டி அருள்க சப்பாணி.

சண்பப் பெருச்சாளி ஏறிச் சடைகொண்டு வையத் தூலாவி
அண்டத்து அமரர் துதிக்க அடியார்க்கு அருளும் பிரானே
எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்
குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய் வேதப் பொருளுக்கு இறைவீ
முத்தின் குடைஉடை யாளே மூவுல குந்தொழுது ஏத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்.
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயலிசை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுதும் எனக்கருள் செய்துஎன்
சித்தந் தனில்நீ திருவருள் செய்திடுவாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புணர்செறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற்பிறவில் அரிதுபத்திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்கு ஓர்
இந்துதவழ் சோலை இராசமா நகரில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியுள்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்

கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையுந்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்புஅரசு ஈன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடும் நாளில்
மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
அரனே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளென
அந்த அந்தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பில்
மைந்தரில்லை என்று மறுத்து அரன் உரைப்ப
எப்பரி சாயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்கு அருள் செய்கென
எமை ஆளுடைய உமையாள் மொழிய
இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதைமை என்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
மாதுமை அவளும் மனந்தளர்வு உற்றுப்
பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
கறைமிடற்று அண்ணல் கருணை சுவர்ந்து
பிறைநுதல் அவட்குநீ பிள்ளை யாகச்
சென்று அவன் வளர்ந்து சிலபகல் கழித்தால்

மன்றல் செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்று
விடைகொடுத்து அருள விலங்கல்மா மகளும்
பெடைம யிற்சாயற் பெண்மகவு ஆகித்
தார்மலி மாற்பன் சதூர்மறைக் கிழவன்
சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்

பாவையுஞ் சிற்றிலும் பைந்தொடு கழங்கும்
யாவையும் பயின்ற இயல்பினள் ஆகி
ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை
மானுட மறையோற்கு வதுவை செய்திடக்
கான் அமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
பிறப்பு இறப்பு இல்லாப் பெரியோர்க்கு அன்றி
அறத்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான் என
மற்றவன் தன்னைஉன் மணமக னாகப்
பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்து அவர் பேச
அருந்தவ முயற்சியால் அணுகவேன் யானெனக்
கருந்தட நெடுங்கண் கவரி அங்கு உரைப்ப
மருமலி கமல மலர்த்துத்து அருகில்
தருமலி நிழல் தவச் சாலையது அமைத்துப்
பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
அணிமலர்க் குழல் உமை அருந்தவம் புரிதலும்
அரிவைதன் அருந்தவம் அறிவோம் யாமென
இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்
மான் இடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து
மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்
குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
மடமயில் தவம்புரி வாவிக்க கரையிற்
கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்

தண்நறாங் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்இடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவமிங்கு இயற்றுவது என்றலுங்
 கொன்றை வார்சடையனைக் கூடஎன்று உரைத்தலும்
 நன்று எனச் சிரித்து நான்மறையோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் சுடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எனும்பும் பல்தலை மாலையுஞ்
 சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்
 பிச்சைகொண்டு உழலும் பித்தன் தன்னை
 நச்சிநீ செய்தவம் நகைதரும் நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்குஅவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர் குழலியை
 வாடுதல் ஒழிகென மனம்மிகத் தேற்றிச்
 சிந்தூர வாள்நுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதாய் இருவர் தாளினை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்து ஒரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்
 தோடு அலர்கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத்து அணிமனை கொணர்களென
 மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி
 நீடிய புகழாய் நீஎழுந்து அருள் என
 மைலர்க் குழலி வந்துஎனை அழைக்கில்
 அம்மனைப் புகுவன் என்று அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்றவ முன்னியை நடாத்திக் கொணர்களைச்
 சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறி வுடையோன்
 அவனையான் சென்றிங்கு அழைத்திடேன் என்று

சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறினாளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லவென்
 பொற்புஅமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லையென்று இசைப்ப
 மனையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணையடி தொழுதல் இளையோர்க்கு இயல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து
 தாய்சொல் மறுத்தல் பாவமென்று அஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவனெதிர் சென்று
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன் என்றெண்ணி
 ஆசனம் நல்கி அருக்கியம் முதலாப்
 பாத பூசனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் தன்னை அமுது செய்வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக் காயும்
 கற்பூ ரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டில் உவந்து முன்வைத்துச்
 சிவனெனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமுறை முனிவனைத் தாளிணை வணங்கத்

தேன்மர் குழலி திருமுக நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் உருவங் காட்டி முன்நிற்ப
 மரகத மேனி மலைமகள் தானும்
 விரைவொடுஅங்கு அவன் அடி வீழ்ந்துஇறைஞ் சினளே
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அவணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்க்கிம் புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில் உள்ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்
 மன்றல் அங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
 தென்றல் வந்துஇலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொன் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பக்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக் கேற்றிப்
 பத்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் நாட்டிப்

பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர் சோடித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்.
 வருசுரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னைத்
 திருமணக் கோலஞ் செய்தன ராங்கே
 எம்பி ரானையும் இளங்கொடி தன்னையும்
 உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் சுவடிக்
 கடலென விளங்குங் காவணந் தன்னிற்

சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையில்
 மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்து உடனிருத்திப்
 பறையொ லியோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
 வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதூர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் இயற்றத்
 தறுகலன் ஒளிபொன் தாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ் சூழ எரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதுஅணி கருங்குழற் பூவை தன்னுடனே
 ஓதநீர் வேலைகூழ் உஞ்சையம் பதிபுக
 ஏரார் வழியின் எண்திசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீயென
 வருங்கருங் குழலாள் மற்றும் உண்டோ எனத்
 திருந்து இழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியுங் கலந்துவிளை யாடல்கண்டு
 ஒளிர்மணிப்பூணாள் உரவோனட உடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோம் ஈங்கென
 அவ்வகை அரனும் அதற்கு உடன் பட்டு
 மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாக

மதர்விழி உமையிடி வடிவம தாகிக்
சுடைய கல்வியிற் குவலையம் விளங்க
நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
அந்தணர் சிறக்க ஆனிணம் பெருகச்
செந்தழல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க
அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
வொங்கரி முகமும் வியன்புழைக்கையொடு

ஐங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் இரண்டும்
பவளத்து ஒளிசேர் பைந் துவர்வாயுந்
தவளக் கிம்புரித் தமருப்பு இரண்டும்
கோடி சூரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலுங்
கற்றைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுந்
தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்துஅவ தரித்தலும்
பொங்கரவு அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
மங்கை மனமிக மகிழ்ந்து உடன் நோக்கி
விண்ணு ளோர்களும் விரிந்த நான் முகனு
மண்ணு ளோர்களும் வந்துஉனை வணங்க
ஆங்குஅவர் தங்கட்கு அருள் கரந்துஅருளித்
தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்துப்
பாரண மாகப் பலகனி அருந்தி
ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்று
பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
மைவளர் சோலை மாநகர் புருந்து

தெய்வ நாயகன் சிறந்துஇனிது இருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானுட ராலும்
 கானமர் கொடிய கடுவிலங் காலும்
 கருவிக ளாலும் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலும் உயிர் அழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்து முன் னாளில்
 வரம் பெறுகின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத்து அடற்படை கழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்
 பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி

இந்நிலத் தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுந் தொழில்புரியுங் கொடுமை கண்டு ஏங்கி
 அடுந்தொழிற் குலிசத்து அண்ணலும் அமரரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புர மெரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்றுஅவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
 ஆனைமா முகத்து அவுண்ணோடு அவன்தன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறப்படை கூட்டி
 வென்றுவா வென்று விடைகொடுத்து அருள
 ஆங்குஅவன் தன்னோடு அமர்பல உடற்றிப்
 பாங்குறும் அவன்படை பற்று அறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவிற
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றைவெண் மருப்பை ஒடித்து அவன் உரத்திற்
 குற்றிட எறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்து அவன்வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து

வாய்ந்த மூடிகமாய் வந்துஅவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
 எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
 எறிந்த வெண்மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவில்
 செறிந்தது மற்றவன் திருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத்து அருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனைஎன மணந்தே
 ஓகையோடு எழுந்துஆங்குஉயர்படை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற
 கருச்சங் கோட்டிக் கயல்கமுகு ஏறுந்

திருச்செங் காட்டிற் சிவனை அர்ச்சித்துக்
 கணபதீச் சுரம் எனுங் காரண நாமம்
 பண்பதி புகழ்தரு பதிக்குஉண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்பதி தனிமனம் மகிழ
 இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற்றுஇருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர் கந்தருவர்
 யாவரும் வந்துஇவண் ஏவல் செய்திடுநாள்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதூர்த்தியில்
 விநாயகர்க்கு உரிய விரதம் என்று எண்ணி
 மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநாள்
 ஒப்பரும் விரதத்துஉறும்ஒரு சதூர்த்தியில்
 நோற்று நற்பூசை நுடங்காது ஆற்றிப்
 போற்றி செய்திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே

நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவரும் கைதொழுது அடிஇணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்த காத்திரமும்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டுஇங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும் இத்தினத்திற்
 பழியொடு பாவம் பலபல விதனமும்
 அழிவும் எய்துவரென்று அசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வருவிக்

கண்ணருள் கூருங் கடவுள் இத் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டனன் அந்நாள்
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டினல் விரதமென்று
 இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றனர்
 இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
 வைப்புடன் நோற்ற வகைஇனிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத்ததித்த
 தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
 எண்ணிய விரதம் இடையு நின்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்பு உண்டாகவுஞ்
 செருவினில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்

பாட்டுஅளி துதையும் பசுந்துழாய் மார்பனாங்
 கேட்டருள் வீர எனக் கிளர்த்துதல் உற்றான்
 அக்கு நீறணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திரும்பொன் ஒத்துஒளி விளங்குங்
 கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதூர்ப்புய முடையோன்
 சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிபோல் ஒருமருப் புடையோன்
 ஒருகையில் தந்தமும் ஒருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையிற் மோதகம் ஒருகையிற் செபஞ்செய்

உத்தம மாலையோன் உறுநினை வின்படி
 சித்தி செய்வதனாற் சித்தி விநாயகன்
 என்றுஇமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றி தரும்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர்க் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தி யாரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தி யோகங்கள் உளுற்றிடும் போதும்
 ஆங்கு அவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குஉறாது எல்லாஞ் செயம் உண் பாகும்
 கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதமொன்று உளதை விரும்பி நோற்றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத் துண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலைவர் தம்மையும் வென்றிட லாமெனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு

துவலரும் விரதம் நோற்றிடு மியல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசை செய்விதமும்
 விரித்தெமக்கு உரைத்திட வேண்டுமென்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதூர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
 அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
 பக்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருவுண் டாக்கிப்

பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசுஇலா மண்ணால் அமைத்தலுந் தகுமால்
 பூசைசெய் திடும் இடம் புனிதமது ஆக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சிந்தையில் நினைத்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனம் முதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகார் ஆச மனம்வரை கொடுத்து
 ஐந்துஅமிர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேச மந்திரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னும் மந்திரத்தால்
 மாசுஅகல் இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தால்
 திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறுகு உடன் இரு பத்தொரு விதமாப்

பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுர புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வ காரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னும் நாமங்களால்

ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீதகல் மாங்கனி தீங்கத லிப்பமும்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமும் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவும் முன்வைத்து
 உருத்திரப் பிரியஎன்று உரைக்கும் மந்திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்ற நானான்கு உபசாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இருபிறப் பாளர்க்கு
 உணர்அறு சுவைசேர் ஓதனம் நல்கிச்
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கிணை
 அந்தணர்க்கு ஈர்ந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திருவுரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாகக் கொடுத்து
 நைமித் திகம் என நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர் செய்தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்

திண்ணிய செருவிற் செயம்மிகப் பெறுவர்
அரன் இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
புரமொரு மூன்றும் பொடிபுட எரித்தான்
உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி
விருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
அகலிகை இவன்தாள் அர்ச்சனை பண்ணிப்
பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுடனடைந்தாள்
தண்ணார் மதிமுகத் தாள் தமயந்தி
அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தாள்
ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
வொங்கத நிருதரை வேறறக் களைந்து
தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
பகிரதன் என்னும் பார்த்திவன் இவனை
மதிதலந் தன்னில் மலர்கொடு அர்ச்சித்து
வரநதி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
அட்ட தேவதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
உருக்குமணி யென்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றான்
கொண்டு போம் அளவிற் குஞ்சர முகவனை
வண்டு பாண்மிறுற்றா மலர்கொடு அர்ச்சித்துத்
தாரியின் மறித்தவன் தனைப்புறங் கண்டு
யாமும் அங்கு அவளை இன்புறப் பெற்றோம்

புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புறிந்து
மிகமிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்
இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற்கு அரிதால்
அப்புடி நீவிரும் அவனை அர்ச்சித்தால்

எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்று கற்று அறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதல் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்து கட் புலன் இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிபர் ஆகிச்
 சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்
 ஈங்குஇது நிற்க இவ்விர தத்துதியல்
 ஓங்கிய காதைமற்று ஒன்றுஉரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாள் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீஇராங்கு எமக்குஎன நெடுங்கரங் சட்பி
 இரசத கிரிஉறை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடி வேல் கரதலத்து ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீர்என
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 சுவடிய கலவியிற் சடபாது உடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்கு உடன் சுவட்ப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்

உள்அரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை எரித்த கடவுள்என்று அஞ்சிப்
 பாவகவன் பயமுறப் பயம்உனக்கு ஏதென
 உற்றிடுங் கரதலத்து உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்
 குற்றம்அடாது சுவறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்
 தானும்அச் சபையில் தரிபாது ஏகி
 எமைஆ ளுடைய உமையா ளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்துஇனிது இருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கியநா னுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீள்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்கஒண் ணாமல்
 தரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கெடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையும் தாங்க ஒண்ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ஆர் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண்ஆ றிரண்டுங் கரம்ஈ ராறும்
 தூண் எனத் திரண்ட தோள் ஈராறும்
 மாண்அயில் ஆதி வான்படை யுங்கொண்டு
 அறுமுகக் கடவுள் அங்கு அவதரித் திடலும்
 மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் சுவடி
 அறுமீன் களைப்பால் அளிப்பீர்என்று அனுப்ப

ஆங்கவர் முலைஉண்டு அறுமுகன் தானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்
 விமலனும் உமையும் விடையு கத்து ஆறு
 தலைமகன் இருந்த சரவணத்து அடைந்து
 முருகுஅலர் குழல்உமை முலைப்பால் ஊட்ட
 இருவரும் இன்பால் எடுத்துஎடுத்து அணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல் கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்
 திசைஎலாள் சொல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஓதறும் அவுணரை ஒறுத்திடுஎன்று அனுப்ப
 இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
 தகுவரென்று அவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுள் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற இந்திரன் மகளாந்
 தேவகுள் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு
 அமரர்கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்
 குமர வேளநங் குவலயம் விளாங்க
 அமரா வதியில் அமர்ந்துஇனிது இருந்தான்
 சமரவேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் சூடி
 மாதொரு பாகனை வந்துஅடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பன்எம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய்ய வேண்டும்நீ அம்பிகா பதியென
 இமையவர் உரைப்ப இறைவன் தானுங்

குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளஞ்
 சேவலங் கொடி யோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்திமுன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறித்து ஆடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் சுவரிய சமயம்
 புற்றுஅரவு அணிந்த புனிதனைக் காண அங்கு
 உற்றனன் திருமால் உழ்வினை வலியாற்
 சக்கர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவாய் இதழ்உமை யான்வென் றேன்என
 எம்பெரு மானும் யான்வென் றேன்என
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மால்முகம் நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன் அங்கு உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தோடு கவரி அங்கு உருத்து
 நோக்கிநீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக்கிரி உரித்தோன் வதனம் நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையி னாலே
 கனல் என வயிற்றிற் கரும்பசி கணற்ற

நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற்று இருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவென சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகில் நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவுஅணி மருமகனுந் துணைவிழி இழந்தே
 ஆண்டு அரைக் கணத்தில் ஆயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல்வீற்று இருக்குங்
 கிளர்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தன்னால்
 திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீழ் இருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்என
 உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியர்
 தம்பநூல் ஏணியில் தாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோர்இழை இன்புறக் கட்டி
 ஒருபோது உண்டி உண்டுஒரு மனமாய்
 வேதத்து ஆதியும் பூமியில் எழுத்தும்
 ஆதிவி நாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
 மூன்றுஎழுத் ததனால் மொழிந்தமந் திரமும்
 தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினாறு உபசா ரத்தால்
 வரைமகள் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
 இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
 மற்றநாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த

அற்றைநாட் சதயமும் ஆறாம் பக்கமுஞ்
 சேரும் அத் தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவி தானித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்
 பொற்கலை நல்நூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாமுல் மகிழ்இரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தளைஅவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூந்தமைக் குவளை
 காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் எருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
 முத்தளக் சுவிலாம் முதலிய சாத்தித்
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதகம் அவல்எள் ஞருண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலாது இருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்

யாப்புறு கொங்கையீர் யானும்நோற் பேனென
 ஆங்குஅவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
 பாங்கொடுஇவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 அண்டர் நா யகனாம் ஐங்கரன் அருளால்
 விண்டுவும் பண்டுஉள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந்து உமையொடு விமலன்
 கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சினம் மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யான் இடுஞ்சாபம் நீங்கியது ஏனென
 மானெடுங் கண்ணி மணிக்கதவு அடைப்ப
 இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென
 மறிகடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்
 பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளை அன்று எனக்குத்
 தந்துஅருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி அடைத்த பொன்தாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் உரைத்த சங்கர பாணி
 இக்கதை சொல்ல அிக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விரும்புடன் நோற்றபின்
 மாதுமை அடைத்த வன்தாழ் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா னதுஎனத்
 தேன்னேர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மகன் நோன்பின்உறுதி அறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ்சூர் அறவேல் போக்கிய குமரன்

வரும்படி யானும் வருந்தினோற் பேனென
 இறைவன் கதைசொல ஏந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுஉழுந் தாமத் தாமனை
 மாதுமை யானை வந்துகண்டனனே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்நறுங் குழல்உமை சாபம் இட டதுவும்
 அக்குநீறு அணியும் அரன்முதல் அளித்த
 விக்கின விநாயக விரதம்நோற்று அதன்பின்
 சுடர்க்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
 கவரிஅன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நவின்றிக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னில் இவ் விரதத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியும் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
 பரிவொடுஇவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி

இற்றிடும் இடையாள் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்தஅன் புடன் இவ் விரதம் நோற் போனென
 அத்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்
 சித்தம் மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
 கட்டிய இழையைக் காரிகை அவிழ்ந்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்குஅது தழைத்தே அலருத் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை இருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி ஒருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கிடப்பக் கண்டுஅவள் எடுத்து
 குழைதவழ் வரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
 அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்
 செப்பமுடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத்து அண்ணல் கருணை சுவர்ந்து
 பண்டையில் இரட்டி பதம் அவளுக்கு அருளக்
 கொண்டுபோய் அரசனூங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதூயில் கொள்ள
 உக்கிர மானஉடை மணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின்று ஒலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கும் மன்னவன் தன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரணமாக
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்

கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்விழி தன்னில்
 ஆனை சூதிரை அவைபல மடிவற
 மாநகர் கேடும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழுது இவள்இங்கு இருக்கலா காதுஎன
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் தனது மனை புகுந்து இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற
 உழவர்தம் மனையில் உற்றுஅவள் இருப்ப
 வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 தூசுதூய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுகள் எல்லாந் துணிந்துவே றாகத்
 தூசரும் அவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞாலம் எல்லாம் நடுங்கவந்து உதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யார் என்ன
 வெம்மனம் மிகவும் மேவி முனிவுறா
 அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன் மனை அவள் புகுந்திருப்ப
 அவ்வை செல்லும்அகங்கள் தோறும்
 வைதனர் எறிந்தனர்மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் அகமதிற் சென்று
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்

காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி
 எல்லார்க்கும் மூத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக்க கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நிலம்மெழு கிடுகெனச்
 சாணம் எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மானேநேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழக் கிட்டு
 மன்னிய வீட்டில் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்
 புத்தகம் எடுத்து வாவெனபுகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப்பொருந்திநின்று ஆட
 மெத்த உள் நடுங்கி வீழ்ந்து அவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று
 புத்தகம் எடுத்து பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயகமூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் இதவென
 உத்தமி அவ்வை உணர்ந்துமுன் அறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்து மூவுமுழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமும் அவலும் மாம்பழ பண்டமுஞ்
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிரத த்தை

வித்தக மாக விளங்குஇழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற்றதன் பின்
 சக்கர வாள சைனியத் தோடு
 விக்ரிமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை அங்குஅவர் அணுக
 எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை
 அப்பமும் நீரும்அரசற்கு அருளெனச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்நீர்க் கரகமும் ஒருபணி காரமும்
 பண்ணேர் மொழியாள் பார்த்திபற்கு உதவ
 ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வம் அம் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென்று அரசற்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங்கள் காண்கிது
 குணமுடை இவள்உன் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி என்றுஅவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்களேநேர் வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிக்
 கொண்டுஉஊர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்தொடி யாரில் உயர்பதம் உதவினன்
 சிந்தூர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்
 சுந்தரியிருந்தாள் சுகத்தடன் மகிழ்ந்தே
முற்றும்

அம்மள் கற்பகவல்லி நின்

கற்பகவல்லி நின் பொற்பதங்கள் பிடித்தேன்
நற்கதி அருள்வாய் அம்மா!

(கற்பகவல்லி)

பற்பலரும் போற்றும் பதி மயிலாபுரியில்
சிற்பம் நிறைந்த உயர் சிங்காரக் கோயில் கொண்ட

(கற்பகவல்லி)

நீ இந்த வேளைதன்னில் சேயன் என மறந்தால்
நான் இந்த நாநிலத்தில் நாடுதல் யாரிடமோ
ஏன் இந்த மௌனம் அம்மா ஏழை எனக்கருள்
ஆனந்த பைரவியே ஆதரித்தாளும் அம்மா!

(கற்பகவல்லி)

எல்லோர்க்கும் இன்பங்கள் எழிலாய் இரங்கி என்றும்
நல்லாசி வைத்திடும் நாயகியே நித்ய
கல்யாணியே கபாலி காதல் புரியும் அந்த
உல்லாசியே உமா உனை நம்பினேன் அம்மா!

(கற்பகவல்லி)

நாகேஸ்வரி நீயே நம்பிடும் எனைக் காப்பாய்
வாகீஸ்வரி மாயே வாராய் இது தருணம்
பாகேஸ்வரி தாயே பார்வதியே இந்த
லோகேஸ்வரி நீயே உலகினில் துணையம்மா!

(கற்பகவல்லி)

அஞ்சன மை இடும் அம்பிகை எம்பிரான்
கொஞ்சிக் குலாவிடும் வஞ்சியே உன்னிடம் - அருள்
தஞ்சம் என அடைந்தேன் தாயே உன் சேய் நான்
ரஞ்சினியே ரட்சிப்பாய் கெஞ்சுகிறேன் அம்மா!

(கற்பகவல்லி)

வேல் முருகா பல்லவி

வேல் முருகா மால் மருகா வா வா
கால் பிடித்தோம் காத்தருள வா வா

ஷண்முகா
ஷண்முகா

சரணம்

நால்வேதப் பொருளான நாதா
நல்லதெல்லாம் உன்பால் கொண்டாய் நாதா
செல்லமாகச் சிவையணைக்கும் சேயே
செங்கதிர் வேல் தாங்கிய என் தேவா
நாறுமாலை அணி மாற்பா நாயகா
நாதவிந்து கலாதீத நாயகா
ஆடு மயில் வாகனனே வா வா
பாடும் பணி தந்திடுவாய் பண்டிதா
வீடு நாமம் நினைதிருநாள் வேண்டினேன்
வீரன் சூரன் உடல் கிழித்த வேலனே
ஆனந்தனே அற்புதனே வா வா
அடியார் உளக்குகை அமர்ந்த ஆண்டவா
தேறுதலைத் தருபவனே தேவா
சிங்கார ஓங்காரச் சீலனே
தில்லையிலே ஆடும் தேவி பாலகா
எல்லையல்லா அற்புதங்கள் கொண்டவா
தொல்லையெல்லாம் கடந்த புதம் தந்திடுவாய்
தோத்திரித்தோம் எங்கள் முன்னே வந்திடுவாய்
கல்லையொத்த மனமுருக கருணை செய்
கலீரேனச் சிலம்பொலிக்க ஓடி வா
ஓடி வா சண்முகா ஆடி வா

ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா
ஷண்முகா

காவடியாம் காவடி

காவடியாம் காவடி கந்த வேலன் காவடி
பூவடியாம் பூவடி வள்ளி நாதன் பூவடி

(காவடியாம்)

வேல் முருகன் நாமத்திலே வித விதமாய் காவடி
வெற்றி வேலன் காவடி வீரவேலன் காவடி
சிங்கார வேலனுக்கு சின்ன சின்ன காவடி
பக்த ரெல்லாம் ஆடிவரும் பறவைக் காவடி

(காவடியாம்)

சுவாமிமலை நாதனுக்கு சந்தனத்தில் காவடி
பழனிமலை பாலனுக்கு பால் குடத்தால் காவடி
தென் பழநி வேலனுக்கு தேன் குடத்தால் காவடி
ஆறுமுக வேலனுக்கு அழகு மயில் காவடி

(காவடியாம்)

ஆறுபடை வீடுகொண்ட அழகன் தானடி
அந்த அழகு வள்ளி தெய்வானை கணவன் தானடி
கதிர மலை கந்தனவன் கோலம் பாரடி
வண்ண வண்ண காவடி கந்த வேலன் காவடி

(காவடியாம்)

முருகன் துதி

சோடிமுந்த அன்றிலைப் போல் துயரம் ஆனேன்
தோகைமயில் வாயில் அகப்பட்ட சர்ப்பம் ஆனேன்
காடுகளில் இனம் பிரிந்த கலைகள் ஆனேன்
கருங்கடலில் காற்றடிக்கும் கப்பல் ஆனேன்
ஓடுகின்ற பாய்மரத்தின் காகம் ஆனேன்
உற்றார் ஒருவரில்லாப் பித்தன் ஆனேன்
பாடுபட நான் அறியேன் பழனி வேலா
பச்சை மயில் ஏறி வந்து இரட்சிப்பாயே.

ஐயப்பன் துத்

காடுமலை கடந்து வந்தோம் ஐயப்பா - உனை
காண நாங்கள் ஓடி வந்தோம் ஐயப்பா - மாய
வீடுதனை மறந்து வந்தோம் ஐயப்பா - சபரி
வீடுதனைத் தேடி வந்தோம் ஐயப்பா.

ஏட்டினிலே எழுத வைத்தாய் ஐயப்பா - எங்கள்
பாட்டினிலே எழுந்து வந்தாய் ஐயப்பா - நாங்கள்
பேட்டைத் துள்ளி ஆடும் போது ஐயப்பா - நீ
ஆட்டமாடி வந்திடுவாய் ஐயப்பா.

நீல விழிக் கண்ணனுக்கும் நீறணிந்த ஈசனுக்கும்
பாலகனாய் அவதரித்த ஐயப்பா.
கோலமயில் ஏறிவரும் வேலவனின் அருமைத் துணை
நீலி மலை சபரி மலை ஏறிவந்தோம் ஐயப்பா.

கருப்பண்ணசாமியே சரணம் என்றோம்
அருள் கொடுக்கும் பதினெட்டாம் படி கடந்தோம்
ஒரு நிமிஷம் மெய்மறந்தோம் திருவடியில் வீழ்ந்தோம்

மணிகண்டா உன் கருணை அமுதமப்பா - உன்
புன்னகையில் புவனமெல்லாம் மயங்குதப்பா
மின்னும் காந்த மலையில் ஜோதி தெரியுதப்பா - சபரி
மன்னவனே உன் மகிமை புரியுதப்பா(காடுமலை)

அன்பின் தங்கை

என் சூனிய அக்காவே...!

தாய்மைக்கு ஈடான அன்பொன்றை

சூவ்வுலகில் உன்னாலே நான் பெற்றேன்

என் வாழ்வை வசந்தம் ஆக்கிய அக்காவே !

சூன்று கண்ணீரில் மூழ்கடித்து

விட்டீர்கள் அக்கா !

உங்கள் பிரிவால் துயருறும்

தேவபாலன் (கிளி) மங்கையற்கரசி

பெறாமக்கள்

ஆலம் விழுதுகள் போல்

ஆயிரம் உறவுகள் கொண்ட பெரியம்மாவே!

குடும்ப உறவுகள் வீழ்ந்து விடாதிருக்க

வேரென சூருந்தீரே தாயே!

மாயப் புயல் வழவில்

காலனவன் சூன்னுயிர் பறிக்க

சோகத்தைத் தந்து விட்டு

சொல்லாமல் சென்ற தென்ன? பெரியம்மாவே!

நல்வழிகள் காட்டி எம் சமூகத்துக்கு

ஒளிகொடுத்த தீபமே அம்மா நீங்கள்

உங்கள் ஆத்மா சாந்தி பெற

சூறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

கண்ணீர் அலையில் நாமும் நனைகின்றோம்.

உன் கால்படாத சாவீடு - எம்
உளரில் சீல்லை
உன் குரலில் ஒலிக்கும்
தேவாரம் சீனி
எம்மோடு சீல்லை
ஜெயந்தி நகரின்
காலப் பெருவெளி
ஒன்று கண்ணீரில்
கரைகிறது.
வெள்ளைக் கமலத்துடன்
வீற்றிருக்கும் எம் எஜமான்
எழுந்திராமல் கிடக்கின்றாள் - உன்
பொக்குவாய் உளறுகின்ற
பொக்கிசங்களை ஏந்த
உன் பேரப்பிள்ளைகள்
ஏங்கித் தவிக்கின்றார்கள்
மூச்சு விட்டாலும்
நாலு பழமொழி
நாசுக்காக சொல்லி
நையப்படைக்கும் - உன்
காலம் கரைந்து விட்டது
மணி என்று - நாம்
உனை மனசாரக் ஸ்பிபிட்டால்

என்னடா என்பதில்
எத்தனையோ எதுகை,
மோனை எமை
அள்ளி அணைத்திடும்.
நீ முட்டி மோதிய
வாழ்க்கையை பட்டினத்தார்
பாடலாக்கி தத்துவரூபமாக
தரமாக செப்பும் - எத்தனை
அழகு உன்னில் - இனி
எங்கே காண்பது உன்னை
வேர் விட்டு விழுதெறிந்து
பார் தொட்டுப் படரும்
உன் பிள்ளைகளின்
சீர் கெடாச் செம்மையை
சிறப்போடு பார்த்துவிட்டாய்.
திமிரோடு படுத்தறங்கு தாயே.

உன் காலடியில்
கரைபுரண்டோரும்
கண்ணீர் அலையில்
நாமும் நனைகின்றோம்.

- மருமக்கள்

பிள்ளைகளுடன்.....

கண்ணீர் அஞ்சல் பிரசுரித்தவர்கள்

- ◆ குடும்பத்தினர்.
- ◆ வேலூன் பதிப்பக பணியாளர்கள்.
- ◆ ஆனந்தராசா (ஜங்கரன்) குடும்பத்தினர்.
- ◆ குமரி வேந்தன் நல்லினி
கூணையரும் (மகேந்திரராசா லீலா)
பிள்ளைகள் குடும்பங்களும்
கூலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப்பணிமன்றம்
84, வெற்றி (செய்நதி) நகர், கிளிநொச்சி.
- ◆ தெய்வேந்திரன் குடும்பம் (பெல்ஜியம்)
- ◆ துளிர் வெளியீட்டகம் முரசுமோட்டை, பரந்தன்.
- ◆ கலைஞர் - திரு. அ. வல்லியும் குடும்பத்தினர்,
கூல : 165, திருநகர் வடக்கு கிளிநொச்சி.
- ◆ தேவசிங்கம் குடும்பத்தினர் (கொலன்ட்)
- ◆ கிளி/ கிளிநொச்சி கீந்து ஆரம்ப வித்தியாலய தரம்
O1 B மாணவர்கள், பெற்றோர்கள்.
- ◆ கிளி/ கிளிநொச்சி கீந்து ஆரம்ப வித்தியாலய
ஆசிரியர் நலன்புரிச்சங்கம்

பதாசைகள் பிரசுரித்தவர்கள்

- ◆ குடும்பத்தினர்
- ◆ பேரப்பிள்ளைகள்
- ◆ ராசா மாமா குடும்பத்தினர்
- ◆ கணேசபுரம் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
கண்ணகை அம்மன் கோவில் நிர்வாகம்
- ◆ ஜெகன் குடும்பத்தினர் - விசுவமடு

பேர்ப்பிள்ளைகள்

தேவாரம் ஓதிய தேவதாசன் துணை
விழிமூடிய புண்ணியவதி நீங்கள்
விழுதெறிந்த விருட்சம் விடைபெற்றது.....
விழியில் மடை வெள்ளம்....
வெள்ளைச் சேலை ஒளவையாய் அம்மம்மா
எங்கள் ஆதாரம்.
பேரர்கள் நாம் உங்கள் பிரிவில் சேதாரமானோம்.....
விம்முகிற நெஞ்சோடு விழியில் விளக்கேந்தும்
பேர்ப்பிள்ளைகள்.

அம்மம்மா தான் உந்தன்
அழமையம்மம்மா....!
உங்கள் அன்புக்கு
நிகரான உறவுகள் ஏதம்மா....!

உறவுகளுடன்....

தெய்வத்தின் தெய்வமே!

என்னைப் புறம் தந்த
அன்னைக்கும் அன்னையே!
பொன்னை நிகர்த்த
பொலியுமகப் பெட்டகமே!
நின்னை இழந்தசேதி
நெகிழ்ந்துருக வைத்ததம்மா!
மின்னைப் பாய்ச்சியதாய்
மேலிநடுக் குற்றதம்மா.
புன்னை மலர்க்காடே!
புயல்வலிமைப் பேராறே!
முன்னை வந்தெனது
முகம் காட்ட மறந்தேனே!
நின்னைக் காணாத
நினைப் பென்னைக் கொல்லுதம்மா!
என்னை மன்னிக்கும்
அன்னை தெய்வமெனில்
அன்னைக்கும் அன்னை
தெய்வத்தின் தெய்வமே!
அழகுபடி தொழுகின்றேன்
எனது தெய்வங்களில்
இன்னொன்றாய் மேலும்
இணைகின்ற “நாகம்மா”

- கவிஞர் முருகேச சிவசாணம்

நன்றி நவிலல்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்
உய்வில்கலை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

எங்கள் குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காகிய

அமரர் தேவதாசன் நாகம்மா அவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டு ஒடிவந்து எங்கள் துயரத்தை தங்கள் துயராக எண்ணி எம்மோடு துயரில் பகிர்ந்து கொண்ட உறவினர்கள், நண்பர்கள் அயலவர்கள் ஆகியோருக்கும் இறுதிக்கிரியைகளில் பங்குகொண்டவர்கள் , கண்ணீர் அஞ்சலிகள், பதாகைகள், மலர்வளையங்கள் மற்றும் உடல்சார் உதவிகளையும் எமக்களித்த அன்புள்ளவர்களுக்கும் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் தொலைபேசியில் துயர்பகிர்ந்த உறவுகளுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

குடும்பத்தினர்

எளிமையாக இருப்பது தான்
உண்மையாக வாழக் கற்றுக்கொடுக்கும்.

* சுப்ரமணியம் + * பொன்னம்மா

* தேவதாசன் * தேவபாண் * குமாரசாமி * தவமணி தவரத்தினம் மகேஸ்வரி
 + + + + + +
 மங்கையற்கரசி இரத்தினாவதி * கலியமூர்த்தி * தங்கவேலாயுதம் * தனபாலசிங்கம்

* இளங்கோ
 +
 பூமணி

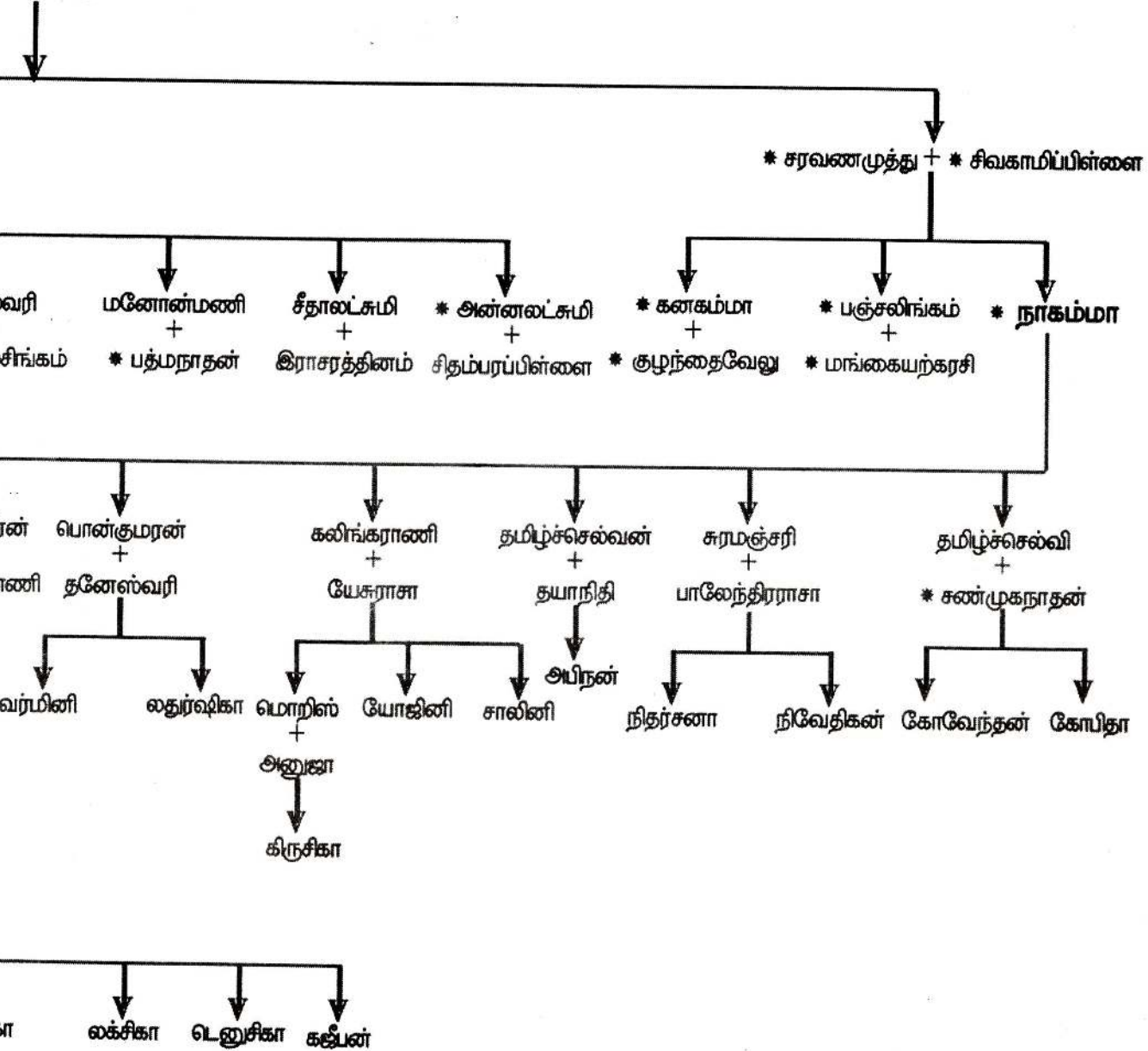
சுகந்தினி சுதர்சன்
 + +
 பிரதாபன் நாகலோஜினி
 ↓
 வதுநிஷா
 அக்சயன்

வாசுகி
 +
 யோகராசா

சுதர்ஜினி சுபாசினி சதீஸ்குமார் நந்ததரசினி வர்மின்
 + + + +
 ஜோய்றொபின்சன் சண்முகலிங்கம் வேஜினிற்றா ஜக்குலின் நரேஸ்குமார்
 ↓ ↓ ↓ ↓
 புவிசனா விஸ்ணுஜன் அஸ்வின் கெவின்சியா அபினா
 கோவர்த்தனா விபூசனா அன்ரனிவிமல் அபிசன்

யுதர்சா லக்ஷாயினி அஜநதன் தர்சிகா
 + + + +
 இந்திரமேனன் வொங்கடேஸ்வரன் ஜனாஜன்
 ↓ ↓ ↓
 பிரஜன் அபிநயா ஜனனி
 கயலினி விகாஷ் தருண்
 பிரணவி

விருட்சம்

எங்கள் நெஞ்சில் நிறைந்த தெய்வலே அம்மா.....

பத்துமாதம் சுமந்து பெற்று
பார் போற்ற எமை வாழவைத்த தெய்வமே!
பஞ்சணை மெத்தையம்மா உம்மடி.
பார்ப்பதற்கு அழகம்மா உம்வதனம்.
நிமிர்ந்த நிலையம்மா உங்கள் உருவம்.
நேர் கொண்ட பார்வை உங்கள் விழியழகு.
கள்ளில்லா உள்ளத்தவள் நீங்கள்.
காண்பவர்க்கு அருள் கொடுக்கும் தெய்வீகப்பேச்சு
உங்களது.

சிறுவயதில் நாம் தந்தையை இழந்தாலும்,
தளராத உறுதிகொண்டு
பெற்றவர் நாம் இன்புற நல்வழிகாட்டிய
பெருந்தகையம்மா நீங்கள்.
வெள்ளைச் சேலைகட்டி வீதியிலே வரும் போது
அன்னத் தேரொன்று அசைந்துவரும் அழகுகாண்போம்.
சட்டுவிரல் காட்டி சுந்தரமாய்ப் பேசும் போது
கிட்டவந்து செவிசாய்த்துக் கதை கேட்போர் பலரம்மா
நாவை அசைத்து நாலுபேரை அடக்கி
நல்லபடி நிகழ்வு நிறைவேற
நாளெல்லாம் பிறருக்காய் உழைத்து
நன்மதிப்புப்பெற்றவர் நீங்களம்மா.
தேவாரம் பாடி திசையெங்கும் முழங்கவைத்து
இசையால் வசமாக்கி இறைவனை தொழுதுநின்று
இடறின்றி நாம் வாழ வழிகாட்டிய தாயே!
நீங்கள் என்றும் எம் நெஞ்சில் நிறைந்த தெய்வம் அம்மா.
இயலாத வேளையிலும் இயலுமானவர் போல்
எதற்கும் தலையசைத்து எம்மை ஆறுதல்படுத்திய தாயே.....
கலங்குகின்றோம் நாம் இங்கு, எம்மை விட்டு
கனதூரம் செல்ல வேண்டாம்.
அருகிருங்கள் அம்மா, எம்மோடு துணையிருங்கள்.
என்றும் எம் நெஞ்சில் நிலைத்திருங்கள்

பிள்ளைகள்.

வேழன் பதிப்பகம், கிளிநொச்சி .021 228 5579